

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1887 Ιδρύεται στη Σκωτία η ποδοσφαιρική ομάδα της Σέλτικ.

1925 Ο μυστικός πράκτορας των Βρετανών Σίντνεϊ Ράιλι εκτελείται από την ΟGPU, τη μυστική υπηρεσία της Σοβιετικής Ένωσης.

1935 Ο αμερικανός πλεκτρομηχανικός Έντουιν Άρμστρονγκ ανακαλύπτει τη ραδιοφωνική μπάντα των FM.

1961 Σφοδρή νεροποντή πλήττει την Αθήνα, με αποτέλεσμα το θάνατο 43 ανθρώπων, ενώ χιλιάδες μένουν άστεγοι.

1985 Ξεσπά το σκάνδαλο Irangate. Ο αμερικανικός Τύπος αποκαλύπτει ότι αξιωματούχοι της κυβέρνησης Ρίγκαν πούλησαν όπλα στο Ιράν και με τα κέρδη χρηματοδότησαν τον αγώνα των Κόντρας στη Νικαράγουα για την ανατροπή της κυβέρνησης των Σαντινίστας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1814 Αντόλφ Σαξ, βέλγος τεχνίτης πνευστών και εφευρέτης του σαξιφώνου.

1861 Τζέιμς Νάισμιθ, καναδός γυμναστής, δημιουργός της καλαθοσφαίρισης (μπάσκετ).

1972 Σπυρίδων- Άδωνις Γεωργιάδης, έλληνας πολιτικός.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1835 Ανρί Ντε Ρινί (Δεριγγύ), γάλλος ναύαρχος. Ήταν ο διοικητής της γαλλικής ναυτικής μοίρας στη Ναυμαχία του Ναβαρίνου.

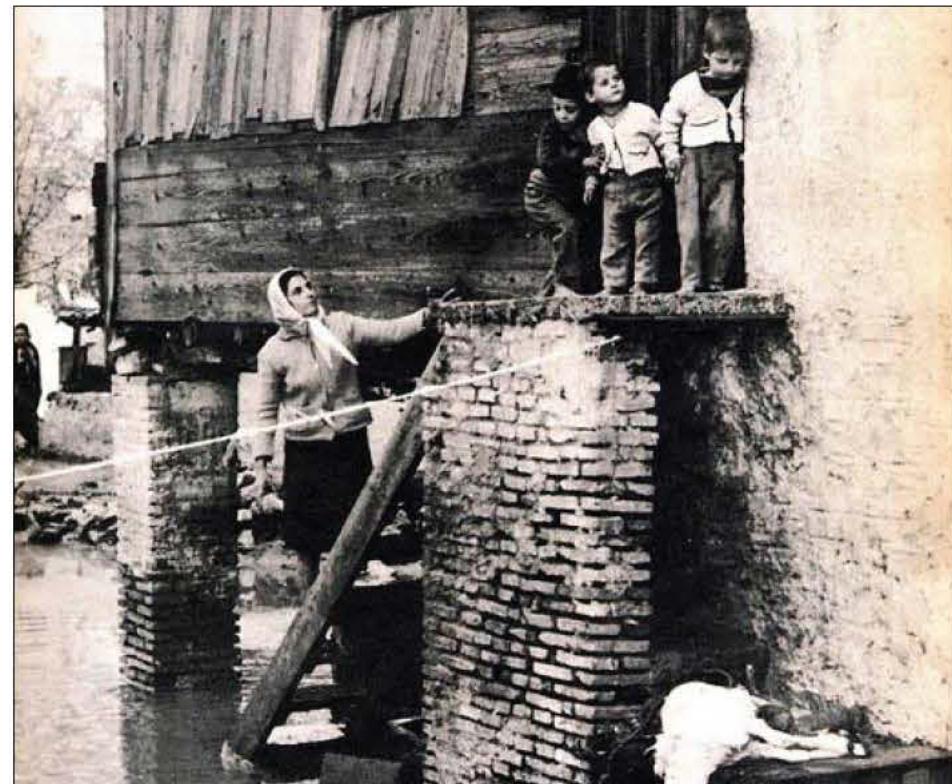
1952 Γιάννης Ανδριανόπουλος, ο μεγαλύτερος εκ των πέντε αδελφών της οικογένειας που ίδρυσαν και αποτέλεσαν τη σπονδυλική στήλη της ομάδας ποδοσφαίρου του Ολυμπιακού και αγωνίστηκε έως το 1929.

1989 Μαρία Ιορδανίδη, ελληνίδα συγγραφέας («Λωξάνδρα»).

Η φονική πλημμύρα του 1961 στην Αθήνα

Mία από τις πιο τραγικές και καταστροφικές στιγμές της έπος η Αθήνα τη νύχτα της 5ης προς την 6η Νοεμβρίου του 1961. Μια άγρια και παρατεταμένη νεροποντή, που ξέσπασε λίγο πριν από τα μεσάνυχτα, προκάλεσε έντονα πλημμυρικά φαινόμενα, που στοίχισαν τη ζωή σε 43 ανθρώπους, ενώ οι καταστροφές πήγαν ανυπολόγιστες.

Η καταστροφική πλημμύρα συνέβη δύο ημέρες μετά την ορκωμοσία της νέας κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή και μία βδομάδα μετά τις βουλευτικές εκλογές της 29ης Οκτωβρίου 1961, στις οποίες θριάμβευσε η ΕΡΕ, αλλά έμειναν στην ιστορία ως «εκλογές βίας και νοθείας». Ήδη, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, Γεώργιος Παπανδρέου, είχε αφισβητήσει τη νομιμότητά της και προετοίμαζε το έδαφος για τον «ανένδοτο αγώνα». Κι ενώ αυτό ήταν το πολιτικό κλίμα της εποχής, γύρω στις 11:30 το βράδυ της 5ης Νοεμβρίου άνοιξαν οι κρουνοί του ουρανού και μέσα σ' ένα τρίωρο η Αθήνα είχε μεταβληθεί σε μια απέραντη λιμνοθάλασσα. Τεράστιοι όγκοι νερού των ποταμών Κηφισού και Ιλισσού είχαν κατακλύσει τις Δυτικές και Βορειοδυτικές χαμηλές περιοχές της πρωτεύουσας. Τεράστιες ζημιές προκλήθηκαν στις περιοχές Μπουρνάζι, Νέα Λιόσια, Νέα Σφαγεία (Ταύρος), Θησείο, Αιγάλεω, Μοσχάτο, Νέο Φάληρο, Νίκαια και Αγιος Ιωάννης Ρέντη. Στην οδό Πειραιώς το ύψος του νερού έφθασε τα δύο μέτρα και προκάλεσε την καταστροφή μιας γέ-

φυρας. Στο κέντρο της Αθήνας πολλοί δρόμοι μεταβλήθηκαν σε ορμητικούς χειμάρρους, όπως η Σίνα, η Ομήρου, η Βουκουρεστίου, η Παπούσιων, η Αλεξανδρας και η Συγγρού. Το αποτέλεσμα της θεομνίας αυτής ήταν να πνιγούν 43 ανθρώποι, να τραυματισθούν γύρω στους 300, να καταρρεύσουν 400 σπίτια, να πλημμυρίσουν πάνω από 4.000 οικήματα και να μείνουν άστεγες πάνω από 500 οικογένειες. Ιδιαίτερα επλήγησαν οι λαϊκές συνοικίες και οι φτωχογειτονιές της λεγόμενης «Δυτικής Όχθης» (Μπουρνάζι, Ανθούπολη, Νέα Λιόσια), όπου καταμετρήθηκαν και τα περισσότερα θύματα. Σύμφωνα με το Υπουργείο Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων, οι υλικές ζημιές που προκλήθηκαν ήταν οι με-

γαλύτερες της τελευταίας πεντηκονταετίας.

Όπως είναι φυσικό, η αντιπολίτευση προσέθεσε ένα ακόμα επιχείρημα στην πολεμική της κατά της ΕΡΕ και προσωπικά κατά του Κωνσταντίνου Καραμανλή, που ήταν ήδη πέντε χρόνια πρωθυπουργός και «έίχε αφήσει την Αθήνα έρμαιν στο έλεος των στοιχείων της φύσης, χωρίς στοιχειώδη αποχετευτικά και άλλα έργα υποδομής». Από την πλευρά του, ο υπουργός Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων Σόλων Γκίκας, που επισκέφθηκε τις πληγείσες περιοχές, δήλωσε ότι οι κυβερνήσεις της ΕΡΕ «εξετελέσθησαν όσα ουδέποτε έργα» και επέρριψε τυχόν ευθύνες στις προηγούμενες κυβερνήσεις.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η αναλγησία των συνδικαλιστών

Επερνά τα ώρια κάθε θεματής διεκδίκωσης η απόφαση των συνδικαλιστών της Πανελλήνιας Ναυτικής Ομοσπονδίας, να μην εξαιρέσουν από την απεργιακή τους κινητοποίηση τα πλοία που μεταφέρουν τους πρόσφυγες από τα νησιά. Οι συνδικαλιστές που υπερασπίζονται τα δικαιώματα του κλάδου τους, καταπατούν κάθε έννοια ανθρωπισμού και αλληλεγγύης, οδηγώντας σε απόγνωση χιλιάδες παγιδευμένους και απελπισμένους πρόσφυγες, αλλά και τους κατοίκους των νησιών που τους φιλοξενούν.

Την ώρα που εκατοντάδες πολίτες των νησιών δίνουν μαθήματα ανθρωπιάς συμπαραστέκομενοι σε καταδιωγμένους και ξεριζωμένους, οι συνδι-

καλιστές της ΠΝΟ δίνουν εξετάσεις αναλγησίας, ντροπιάζοντας ακόμα και αυτούς που υποτίθεται υπερασπίζονται. Γιατί είναι σίγουρο ότι οι ναυτικοί μας, που ξέρουν πολύ καλά τι οποιαίνει η αγωνία των θαλασσοδαρμένων προσφύγων, αν είχαν ερωτιθεί δεν θα είχαν την παραμικρή αντίρρηση να δουλέψουν για να μεταφέρουν τους χιλιάδες πρόσφυγες που περιμένουν κάτω από άθλιες συνθήκες, σε πιο ασφαλές μέρος;

Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που οι συνδικαλιστές έρχονται με τις αποφάσεις τους σε πλήρη αντίθεση με το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Εν ονόματι των όποιων στενών συνδικαλιστικών ή και συντεχνιακών αιτημάτων τους, αδιαφορούν

για τις επιπτώσεις στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Με προφανές αποτέλεσμα να χάνουν και το όποιο δίκιο τους, αλλά και την αναγκαία για αυτούς κοινωνική συμπαράσταση.

Μετά από πέντε χρόνια απαξίωσης των πάντων, η εμμονή σε αυτές τις παρωχημένες - και απάνθρωπες στην περίπτωση μας - πρακτικές οπλαίνει ότι δυστυχώς ορισμένοι δεν έχουν αντιληφθεί τίποτε για τις αιτίες της κρίσης που βιώνουμε. Μόνο που αυτή τη φορά δεν πληρώνουν μόνο οι εργαζόμενοι της ΕΡΕ «εξετελέσθησαν όσα ουδέποτε έργα» και επέρριψε τυχόν ευθύνες στις προηγούμενες κυβερνήσεις.